І далечінь і комашина зграя
В промінних сонця суто-золотих.
Іду в житах, – а де сама не знаю —
І без думок і без мети.

Назустріч вітер і поля навколо
В кирeї довгій стиглих нив,
А на хатах і на стодолах
Стожари соняшних огнів.

Від тих огнів на серці самоцвіти,
Ще в глибині захованих пісень.
Іду в житах, а поруч спечне літо
Новітні сили з посміхом несе.

І знаю: скоро сповнить аж до краю
Пахучу клуню жито золоте.
Тому так поле сонячне співає,
Тому там серце радістю цвіте.